

DARÁLÓ

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 41. szám, 2020. október 9.

Az örült akció – semmisítsünk meg egy mesekönyvet – számtalan elemzést, kritikát kapott. De mindegyik felszólamlás egy témakört emelt ki: a történetek melegítiratait. Egy kattintás – tartalomjegyzék, a könyv ajánlója! (ha már nem olvastuk el) –, és színesedik a kép: „...többek között roma Pöttöm Pannával, meleg Hamupipókéval, sárkányölő pincérlánnyal, háromfülű nyúllal, mélyszegénységből, bántalmazó családból érkező és örökbefogadott gyerekhősökkel találkozhatunk. A tizenhét kortárs szerző friss meseátiratai azokat is megszólítják, akik nehezebben találják a helyüket a világban. Megerősítenek abban, hogy bár nem vagyunk egyformák és különböző utakat járunk be, de ha megérkezünk, a kapu mindannyiunk előtt nyitva áll.”

Talán nem kellene azonos kottából játszani. Valaki erre már figyelmeztetett: „A megdarált húst összedolgozzuk tojással, tejbe áztatott zsömlével, sóval, borssal, és forró zsírban vagy olajban húspogácsákat sütünk belőle.

Figyelem! Nekünk, emlécsöknek nem mellékes kérdés, hogy mi daráljuk-e a húst, vagy bennünket darálnak-e meg.” (Örkény: Fasírt)